

Αρχική σελίδα>Χρήματα/Χρηματικές απαιτήσεις>Μικροδιαφορές

Στον τομέα της αστικής δικαιοσύνης, οι εκκρεμείς διαδικασίες και δίκες που ξεκίνησαν πριν από τη λήξη της μεταβατικής περιόδου θα συνεχιστούν βάσει του δικαίου της ΕΕ. Βάσει αμοιβαίας συμφωνίας με το Ηνωμένο Βασίλειο, η πύλη e-Justice θα διατηρήσει τις σχετικές πληροφορίες που αφορούν το Ηνωμένο Βασίλειο μέχρι το τέλος του 2022.

Μικροδιαφορές

Γιβραλτάρ

1 Ύπαρξη ειδικής διαδικασίας μικροδιαφορών

1.1 Πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας, κατώτατο όριο

Στο Γιβραλτάρ, το ανώτατο δικαστήριο (Supreme Court) είναι αρμόδιο για την επίλυση μικροδιαφορών η διαδικασία αυτή είναι γνωστή ως «διαδικασία μικροδιαφορών» (small claims track). Στη διαδικασία μικροδιαφορών υπάγονται οι απαιτήσεις που δεν ξεπερνούν το χρηματικό όριο των 10.000 λιρών στερλινών. Ωστόσο, η αξία του αντικειμένου της διαφοράς δεν είναι ο μόνος παράγοντας που λαμβάνεται υπόψη. Άλλα ζητήματα που λαμβάνονται υπόψη είναι, ενδεικτικά, το είδος της αξίωσης, ο όγκος και το είδος της προετοιμασίας που απαιτείται για τη δίκαιη εξέταση της υπόθεσης. Σε ορισμένες περιπτώσεις, απλές υποθέσεις με αξία μεγαλύτερη των 10.000 λιρών στερλινών μπορούν να εκδικαστούν κατά τη διαδικασία των μικροδιαφορών υπό την προϋπόθεση ότι συναινούν σ' αυτό και ο ενάγων και ο εναγόμενος.

Κατά την εξέταση των ισχυρισμών του ενάγοντος και του εναγομένου και προκειμένου να αποφασίσει σχετικά με την υπαγωγή της υπόθεσης στη διαδικασία μικροδιαφορών ή την εκδίκαση της υπόθεσης κατά την τακτική διαδικασία, ο δικαστής λαμβάνει υπόψη τους εξής παράγοντες:

την αξία του αντικειμένου της διαφοράς —η οποία δεν θα πρέπει κανονικά να υπερβαίνει το ποσό των 10,000 λιρών στερλινών.

το είδος της αξίωσης —συνήθως πρόκειται για καταναλωτικές αξιώσεις (πωληθέντα αγαθά, ελαττωματικά προϊόντα ή ελαττωματική κατασκευή), αξιώσεις λόγω ατυχήματος, διαφορές που προκύπτουν από την κατοχή αγαθών, καθώς και διαφορές που προκύπτουν μεταξύ ιδιοκτητών και μισθωτών σχετικά με επισκευές, εγγυήσεις, καθυστερούμενα μισθώματα και τα λοιπά, με εξαίρεση τις αξιώσεις που αφορούν την απόδοση ακινήτου.

Ο δικαστής λαμβάνει επίσης υπόψη τον όγκο και το είδος της προετοιμασίας που απαιτείται για τη δίκαιη εξέταση της υπόθεσης προκειμένου να αποφασίσει αν η απόφαση θα υπαχθεί στη διαδικασία μικροδιαφορών. Ο δικαστής συνεκτιμά το γεγονός ότι η εν λόγω διαδικασία προορίζεται να είναι απλή, ώστε οι πολίτες να διεκπεραιώνουν μόνοι τους τις υποθέσεις τους, δίχως τη συνδρομή νομικού συμβούλου (solicitor), εφόσον το επιθυμούν. Για παράδειγμα, η αγωγή θα πρέπει να απαιτεί ελάχιστη προετοιμασία για την τελική ακρόαση. Οι υποθέσεις που εκδικάζονται με τη διαδικασία μικροδιαφορών κατά κανόνα δεν απαιτούν την εξέταση πολλών μαρτύρων και δεν άπτονται σύνθετων νομικών ζητημάτων.

Αν το αντικείμενο της διαφοράς δεν υπερβαίνει το ποσό των 10.000 λιρών στερλινών, αλλά αφορά αξίωση που απορρέει από σωματική βλάβη ή τη μη επισκευή χώρων κατοικίας καθώς και από ζημίες που προκύπτουν από τη μη επισκευή, η υπόθεση δεν δύναται να υπαχθεί στη διαδικασία μικροδιαφορών. Εξαιρέση αποτελούν οι αξιώσεις για σωματική βλάβη, μη επισκευή και ζημίες, οι οποίες δεν υπερβαίνουν τις 1.000 λίρες στερλίνες η κάθε μία.

Σε περίπτωση που υπαχθεί στη διαδικασία μικροδιαφορών διαφορά το αντικείμενο της οποίας υπερβαίνει το ποσό των 10.000 λιρών στερλινών, εφαρμόζονται διαφορετικοί κανόνες για τα δικαστικά έξοδα. Σ' αυτές τις περιπτώσεις, ο νικήσας διάδικος μπορεί να ζητήσει από τον ηττηθέντα διάδικο επιστροφή των εξόδων, συμπεριλαμβανόμενης και της αμοιβής του νομικού συμβούλου. Ωστόσο, τα εν λόγω έξοδα δεν μπορούν να υπερβαίνουν το ποσό των εξόδων που θα επιδικαζόταν αν η υπόθεση είχε εκδικαστεί κατά τη διαδικασία διαφορών με αντικείμενο μεσαίας αξίας («fast track»). Παρακάτω παρατίθενται περαιτέρω πληροφορίες σχετικά με τα έξοδα.

1.2 Εφαρμογή της διαδικασίας

Παρά το γεγονός ότι οι περισσότερες υποθέσεις με αντικείμενο αξίας έως 10.000 λίρες στερλίνες εκδικάζονται με τη διαδικασία μικροδιαφορών, η υπαγωγή σ' αυτή τη διαδικασία δεν γίνεται αυτόματα. Προκειμένου να αποφασίσει ποια θα διαδικασία θα εφαρμοστεί για την εκδίκαση της υπόθεσης, ο δικαστής εξετάζει τους ισχυρισμούς των διαδίκων. Ο δικαστής μπορεί να επιλέξει να εκδικάσει την υπόθεση κατά την τακτική διαδικασία αντί της διαδικασίας μικροδιαφορών, ακόμα κι αν η αξία του αντικειμένου της διαφοράς είναι μικρότερη των 10.000 λιρών στερλινών.

Όταν μία αξίωση αμφισβητείται (ή αντικρούεται), επιδίδεται αντίγραφο των αμυντικών ισχυρισμών του εναγομένου στον ενάγοντα. Επίσης, οι διάδικοι οφείλουν να υποβάλουν το «Ερωτηματολόγιο για την κατανομή υποθέσεων - Allocation Questionnaire». Οι πληροφορίες που παρέχουν οι διάδικοι στο ερωτηματολόγιο βοηθούν τον δικαστή να αποφασίσει ποια διαδικασία είναι η πλέον κατάλληλη για την εκδίκαση της υπόθεσης. Αν ένας εκ των διαδίκων θεωρεί ότι η υπόθεση πρέπει να εξεταστεί ως μικροδιαφορά κατά τη διαδικασία των μικροδιαφορών, πρέπει να το αναφέρει στο ερωτηματολόγιο. Ωστόσο, παρά το γεγονός ότι οι ισχυρισμοί του ενάγοντος και του εναγομένου λαμβάνονται υπόψη, εναπόκειται στον δικαστή να αποφασίσει σε ποια διαδικασία θα υπαχθεί η υπόθεση.

Όπως περιγράφεται ανωτέρω, ο δικαστής μπορεί να αποφασίσει να εκδικάσει μια υπόθεση που αφορά απαίτηση αξίας μικρότερης των 10.000 λιρών στερλινών κατά την τακτική διαδικασία. Αυτό γίνεται στην αρχή της υπόθεσης.

Είναι στη διακριτική ευχέρεια του δικαστή να παραπέμψει την υπόθεση από τη διαδικασία επίλυσης μικροδιαφορών στην τακτική διαδικασία, αν το κρίνει αναγκαίο. Στην περίπτωση που μια διαφορά υπαχθεί στη διαδικασία μικροδιαφορών και στη συνέχεια υπαχθεί σε άλλη διαδικασία, δεν εφαρμόζονται οι κανόνες για τα έξοδα της διαδικασίας μικροδιαφορών μετά την υπαγωγή της διαφοράς σε άλλη διαδικασία. Οι κανόνες για τα έξοδα της διαδικασίας διαφορών με αντικείμενο μεσαίας αξίας («fast track») ή με αντικείμενο μεγάλης αξίας («multi-track») εφαρμόζονται από την ημερομηνία της εκ νέου υπαγωγής.

1.3 Έντυπα

Υπάρχουν συγκεκριμένα έντυπα που πρέπει να συμπληρωθούν στη διαδικασία των μικροδιαφορών. Η χρήση τους είναι υποχρεωτική.

Για να ασκήσει την αγωγή, ο ενάγων πρέπει να συμπληρώσει το έντυπο N1, το οποίο παρέχει στον ενάγοντα και τον εναγόμενο εξηγήσεις σχετικά με τη συμπλήρωση. Όταν ο ενάγων συμπληρώσει το έντυπο, θα πρέπει να υποβάλει ένα αντίγραφο για τον ίδιο, ένα αντίγραφο για το δικαστήριο και ένα αντίγραφο για κάθε εναγόμενο. Το δικαστήριο επιδίδει ένα αντίγραφο σε κάθε εναγόμενο. Περαιτέρω πληροφορίες είναι διαθέσιμες στη σελίδα Προσφυγή σε Δικαστήριο.

Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, αν υποβληθεί υπόμνημα αντίκρουσης, το δικαστήριο επιδίδει αντίγραφο του υπομνήματος αντίκρουσης στον ενάγοντα και τα ερωτηματολόγια για την κατανομή υποθέσεων και στους δύο διαδίκους.

Αν ο δικαστής αποφασίσει να υπαγάγει την υπόθεση στη διαδικασία μικροδιαφορών, το δικαστήριο επιδίδει στους διαδίκους το έντυπο Ν157 (γνωστοποίηση υπαγωγής της διαφοράς στο δικαστήριο μικροδιαφορών), το οποίο παρέχει πληροφορίες για την ημερομηνία της επ' ακροατηρίου συζήτησης και τα βήματα τα οποία πρέπει να ακολουθήσουν οι διάδικοι στο πλαίσιο της προετοιμασίας.

Όταν η αξία του αντικειμένου διαφοράς υπερβαίνει το ποσό των 10.000 λιρών στερλινών, αλλά και οι δύο διάδικοι έχουν συμφωνήσει την εκδίκαση της υπόθεσης κατά τη διαδικασία των μικροδιαφορών, το δικαστήριο επιδίδει το έντυπο Ν160 [γνωστοποίηση υπαγωγής της διαφοράς στη διαδικασία επίλυσης μικροδιαφορών (με τη συναίνεση των διαδίκων)]. Το εν λόγω έντυπο παρέχει επίσης πληροφορίες για την ημερομηνία της ακρόασης και τα βήματα που πρέπει να ακολουθήσουν οι διάδικοι για να προετοιμαστούν.

Σε περίπτωση που ο δικαστής αποφασίσει ότι η εκδίκαση της υπόθεσης μπορεί να γίνει αποκλειστικά με έγγραφες αποδείξεις και χωρίς να απαιτείται ακρόαση, το δικαστήριο επιδίδει στους διαδίκους το έντυπο Ν159 [γνωστοποίηση υπαγωγής της διαφοράς στη διαδικασία επίλυσης μικροδιαφορών (άνευ ακρόασης)]. Το εν λόγω έντυπο καθορίζει την προθεσμία που έχουν στη διάθεσή τους ο ενάγων και ο εναγόμενος για να ενημερώσουν το δικαστήριο σε περίπτωση που επιθυμούν να προβάλουν ένσταση κατά της έκδοσης απόφασης αποκλειστικά βάσει έγγραφων αποδείξεων. Αν κάποιος από τους διαδίκους προβάλει ένσταση, τότε διεξάγεται ακρόαση για την εκδίκαση της διαφοράς. Ο δικαστής μπορεί να εκλάβει την απουσία απάντησης ως συναίνεση.

Σε περίπτωση που ένας εκ των διαδίκων δεν παραστεί στην επ' ακροατηρίου συζήτηση, αλλά κανείς εκ των διαδίκων δεν ήταν παρών ή δεν εκπροσωπήθηκε σ' αυτήν, είναι δυνατή η υποβολή αίτησης ακύρωσης της απόφασης με κατάθεση του εντύπου Ν244.

1.4 Συνδρομή

Η διαδικασία μικροδιαφορών έχει σχεδιαστεί με σκοπό να είναι απλή, ώστε οι πολίτες που εκπροσωπούν τον εαυτό τους (αυτοπροσώπως παριστάμενοι) να έχουν τη δυνατότητα να κατανοήσουν εύκολα τη διαδικασία. Σε περίπτωση που είτε ο ενάγων είτε ο εναγόμενος παρίσταται αυτοπροσώπως, αυτό λαμβάνεται υπόψη από τον δικαστή, ο οποίος προβαίνει στη διεξαγωγή της διαδικασίας με τρόπο ώστε ο αυτοπροσώπως παριστάμενος διάδικος να μπορεί να κατανοήσει τι συμβαίνει και τι απαιτείται από τους διαδίκους όσον αφορά τη διαδικασία.

Αν ο ενάγων ή ο εναγόμενος επιλέξει να μην εκπροσωπηθεί από δικηγόρο, μπορεί να παραστεί στην επ' ακροατηρίου συζήτηση μαζί με κάποιο άλλο πρόσωπο που μπορεί να μιλήσει εκ μέρους του. Το πρόσωπο αυτό καλείται απλός αντιπρόσωπος (lay representative) και μπορεί να είναι όποιο πρόσωπο επιλέξει ο διάδικος, όπως σύζυγος, συγγενικό ή φιλικό πρόσωπο ή επαγγελματίας σύμβουλος. Αν είναι δυνατόν, ο απλός αντιπρόσωπος δεν θα πρέπει να έχει την ιδιότητα του μάρτυρα. Ο απλός αντιπρόσωπος δεν μπορεί να παραστεί στην επ' ακροατηρίου συζήτηση χωρίς το πρόσωπο το οποίο εκπροσωπεί, εκτός αν, κατόπιν άδειας του δικαστηρίου που έχει λάβει ο διάδικος, ο απλός αντιπρόσωπος μπορεί να εκπροσωπήσει τον διάδικο απουσία του τελευταίου. Οι οργανισμοί παροχής συμβουλευτικών υπηρεσιών μπορεί να δυσκολευτούν να αποδεσμεύσουν μέλη του προσωπικού τους με σκοπό αυτά να παραστούν ως απλοί αντιπρόσωποι σε ακροαματικές διαδικασίες, και συνεπώς, συνιστάται στους διαδίκους να επικοινωνούν με τους εν λόγω οργανισμούς το συντομότερο δυνατό, εφόσον η συνδρομή τους κρίνεται απαραίτητη. Οι οργανισμοί παροχής συμβουλευτικών υπηρεσιών ενημερώνουν τους διαδίκους εάν έχουν ή όχι τη δυνατότητα να τους παράσχουν συνδρομή. Ορισμένοι απλοί αντιπρόσωποι μπορεί να ζητήσουν αμοιβή και ο διάδικος πρέπει να βεβαιωθεί ότι θα λάβει ακριβείς πληροφορίες σχετικά με το ύψος της εν λόγω αμοιβής. Ο δικαστής μπορεί να ζητήσει από απλό αντιπρόσωπο ο οποίος φέρεται ανάρμοστα να αποχωρήσει από την ακροαματική διαδικασία.

Ο διάδικος υποχρεούται να καταβάλει την αμοιβή του απλού αντιπρόσωπου που όρισε ο ίδιος, ακόμα και στην περίπτωση που κερδίσει την υπόθεση. Συνεπώς, οι διάδικοι θα πρέπει να εξετάζουν κατά πόσο το διεκδικούμενο ποσό αξίζει ένα τέτοιο έξοδο. Επιπροσθέτως, οι απλοί αντιπρόσωποι που ζητούν αμοιβή για την παροχή συνδρομής ενδέχεται να μην ανήκουν σε επαγγελματική οργάνωση και, συνεπώς, αν ο διάδικος δεν είναι ικανοποιημένος με την εν λόγω συνδρομή, δεν θα έχει τη δυνατότητα να υποβάλει καταγγελία σε ρυθμιστικό φορέα ή οργάνωση.

Στους διαδίκους με αναπηρία παρέχεται πρόσθετη συνδρομή. Αν ένας εκ των διαδίκων έχει αναπηρία η οποία δυσχεραίνει τη μετάβαση στο δικαστήριο ή την επικοινωνία, θα πρέπει να επικοινωνήσει με το αρμόδιο δικαστήριο το οποίο μπορεί να είναι σε θέση να παράσχει περαιτέρω συνδρομή.

1.5 Κανόνες που αφορούν τη διεξαγωγή αποδείξεων

Η διαδικασία επίλυσης μικροδιαφορών είναι αρκετά άτυπη και δεν εφαρμόζονται σ' αυτήν οι αυστηροί κανόνες απόδειξης. Η διαδικασία επίλυσης μικροδιαφορών αφορά απλούστερες υποθέσεις χαμηλής αξίας. Συνεπώς, το δικαστήριο έχει τη δυνατότητα να εφαρμόσει τη μέθοδο ακροαματικής διαδικασίας που θεωρεί δίκαιη. Το δικαστήριο δεν υποχρεούται να εξετάσει τους μάρτυρες ενόρκως και ο δικαστής μπορεί να περιορίσει την κατ' αντιπαράσταση εξέταση αν το κρίνει απαραίτητο. Ωστόσο, ο δικαστής υποχρεούται να αιτιολογήσει την απόφασή του περί περιορισμού της κατ' αντιπαράσταση εξέτασης. Ο δικαστής μπορεί να απευθύνει ερωτήσεις σε ορισμένους ή σε όλους τους μάρτυρες, πριν επιτρέψει την υποβολή ερωτήσεων από άλλους.

1.6 Έγγραφο διαδικασίας

Αν ο δικαστής κρίνει ότι η διαφορά μπορεί να εκδικασθεί χωρίς ακρόαση, αποκλειστικά βάσει έγγραφων αποδείξεων, το δικαστήριο συμβουλεύει τους διαδίκους να συμπληρώσουν το έντυπο Ν159 (βλ. ανωτέρω). Η εν λόγω γνωστοποίηση ορίζει την προθεσμία εντός της οποίας ο ενάγων και ο εναγόμενος πρέπει να ενημερώσουν το δικαστήριο αν επιθυμούν να προβάλουν ένσταση κατά της έκδοσης απόφασης αποκλειστικά βάσει έγγραφων αποδείξεων. Αν κάποιος από τους διαδίκους προβάλει ένσταση, τότε διεξάγεται ακρόαση για την εκδίκαση της διαφοράς. Ο δικαστής μπορεί να εκλάβει την απουσία απάντησης ως συναίνεση. Εφόσον κανείς εκ των διαδίκων δεν προβάλει ένσταση κατά της απόφασης του δικαστή περί μη διεξαγωγής ακρόασης, η υπόθεση μπορεί να εξεταστεί αποκλειστικά βάσει έγγραφης διαδικασίας.

1.7 Περιεχόμενο απόφασης

Στο Γιβραλτάρ, στις δικαστικές αποφάσεις καταγράφεται μόνο η απόφαση του δικαστή και τυχόν διατάξεις προς τους διαδίκους. Ωστόσο, ο δικαστής υποχρεούται να παραθέσει τους κύριους λόγους στους οποίους στήριξε την απόφασή του, εκτός αν η απόφαση δημοσιευθεί προφορικά και ηχογραφηθεί από το δικαστήριο. Ο δικαστής έχει το δικαίωμα να αιτιολογήσει την απόφασή του όσο πιο σύντομα και απλά επιτρέπει η φύση της εν λόγω υπόθεσης. Κατά κανόνα, ο δικαστής παραθέτει την αιτιολογία του προφορικά κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, αλλά έχει τη δυνατότητα να την παράσχει είτε εγγράφως είτε σε ακρόαση που διεξάγεται αποκλειστικά γι' αυτόν τον σκοπό. Σε περίπτωση που ο δικαστής είχε αποφασίσει να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ακρόαση, έχει την υποχρέωση να συντάξει σημείωμα που περιέχει την αιτιολογία του, και αντίγραφο του οποίου επιδίδεται από το δικαστήριο σε κάθε διάδικο.

1.8 Επιστροφή εξόδων

Προβλέπονται περιορισμοί για την επιστροφή εξόδων. Ο νικήσας διάδικος έχει επί του παρόντος τη δυνατότητα να αξιώσει την επιστροφή των παρακάτω εξόδων:

των δικαστικών εξόδων που κατέβαλε

οποιοδήποτε ποσού δεν υπερβαίνει τις 260 λίρες στερλίνες για νομική συμβουλή αν η αγωγή περιλάμβανε αίτηση ασφαλιστικών μέτρων (διαταγή με την οποία ο καθ' ου υποχρεώνεται σε παράλειψη) ή για την έκδοση διαταγής αυτούσιας εκπλήρωσης (εντολή προς κάποιο πρόσωπο να προβεί σε συγκεκριμένη ενέργεια για παράδειγμα, εντολή προς τον ιδιοκτήτη μισθωμένου ακινήτου να προβεί σε επισκευές) πέραν αυτών των κατηγοριών δεν επιτρέπεται η επιστροφή δικαστικών εξόδων

οποιοδήποτε ποσού δεν υπερβαίνει τις 90 λίρες στερλίνες ανά ημέρα για τον νικήσαντα διάδικο και για τυχόν μάρτυρες που κατέθεσαν υπέρ του, για τυχόν διαφυγόντα κέρδη λόγω της παράστασης στην ακροαματική διαδικασία

εύλογων εξόδων ταξιδιού και διαμονής για τον διάδικο ή τους μάρτυρες.

Αν ο δικαστής είχε δώσει άδεια χρήσης πραγματογνώμονα και ο εν λόγω διάδικος κερδίσει στη συνέχεια την υπόθεση, ο δικαστής έχει τη δυνατότητα να καταδικάσει τον ηττηθέντα διάδικο σε μέρος των εν λόγω εξόδων. Ωστόσο, ο δικαστής δεν μπορεί να καταδικάσει τον διάδικο σε ποσό μεγαλύτερο των 200 λιρών στερλινών ανά πραγματογνώμονα. Συνεπώς, το ποσό των εξόδων πραγματογνώμονα ενδέχεται να μην καλυφθεί εξ ολοκλήρου, ειδικά στις περιπτώσεις όπου ο πραγματογνώμονας συντάσσει έκθεση πραγματογνωμοσύνης και παρίσταται στην ακροαματική διαδικασία. Με εντολή του δικαστή, μπορεί ο διάδικος ο οποίος επέδειξε κακόπιστη συμπεριφορά να επιβαρυνθεί με περαιτέρω έξοδα. Σε περίπτωση που η αξία του αντικειμένου της διαφοράς υπερβαίνει το όριο που προβλέπεται για τη διαδικασία μικροδιαφορών, αλλά ο δικαστής υπήγαγε τη διαφορά στη διαδικασία των μικροδιαφορών, ο υπολογισμός των εξόδων γίνεται σύμφωνα με αυτή τη διαδικασία, εκτός αν οι διάδικοι συμφωνήσουν ότι θα πρέπει να εφαρμοστούν οι διατάξεις για τα έξοδα της διαδικασίας διαφορών με αντικείμενο μεσαίας αξίας.

1.9 Δυνατότητα έφεσης

Ο ηττηθείς διάδικος μπορεί να ασκήσει έφεση κατά της απόφασης του δικαστή, εφόσον λάβει σχετική άδεια. Αν ο εν λόγω διάδικος παρίσταται στην επ' ακροατηρίου συζήτηση, στο πλαίσιο της οποίας λαμβάνεται η απόφαση, μπορεί να ζητήσει την άδεια του δικαστή κατά το πέρας της επ' ακροατηρίου συζήτησης.

Ο διάδικος που επιθυμεί να ασκήσει έφεση πρέπει να έχει βάσιμους λόγους (ή νόμιμη αιτία) για να το πράξει. Δεν μπορεί να εφεσιβάλει τη δικαστική απόφαση απλώς και μόνο επειδή θεωρεί ότι ήταν εσφαλμένη.

Αν ένας εκ των διαδίκων επιθυμεί να ασκήσει έφεση, πρέπει να δράσει γρήγορα. Η προθεσμία εντός της οποίας πρέπει ο εκκαλών να ασκήσει την έφεση είναι σύντομη.

Αν ο ηττηθείς διάδικος δεν ήταν παρών ή δεν εκπροσωπήθηκε στην επ' ακροατηρίου συζήτηση, έχει τη δυνατότητα να ασκήσει ανακοπή κατά της ερήμην απόφασης και να ζητήσει την επανεξέταση της αγωγής.

Ο εν λόγω διάδικος έχει προθεσμία 14 ημερών μετά την επίδοση της απόφασης για την άσκηση της ανακοπής. Θα πρέπει να ζητήσει από το δικαστήριο το έντυπο N244 (γνωστοποίηση άσκησης ανακοπής) για την υποβολή της αίτησης.

Το δικαστήριο ενημερώνει τους διαδίκους για την ημερομηνία της ακροαματικής διαδικασίας η οποία θα διεξαχθεί ενώπιον δικαστή.

Ο δικαστής κάνει δεκτή την ανακοπή ερημοδικίας εφόσον:

ο διάδικος είχε βάσιμους λόγους που δικαιολογούν είτε την απουσία του είτε τη μη εκπροσώπησή του στην επ' ακροατηρίου συζήτηση ή τη μη αποστολή έγγραφης ειδοποίησης στο δικαστήριο

και ο διάδικος έχει εύλογη προοπτική επιτυχίας σε ενδεχόμενη επανάληψη της επ' ακροατηρίου συζήτησης.

Αν η ανακοπή ερημοδικίας του διαδίκου ευδοκμήσει και η απόφαση ακυρωθεί το δικαστήριο ορίζει νέα επ' ακροατηρίου συζήτηση για την εκδίκαση της διαφοράς. Σε περίπτωση που η διαφορά είναι απλή, ο δικαστής έχει τη δυνατότητα να εξετάσει αμέσως την υπόθεση μετά την εκδίκαση της αίτησης ανακοπής.

Τελευταία επικαιροποίηση: 01/12/2021

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.